

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 - По3 16/22
19.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: др Миодрага Мајића, председника већа, Снежане Јовановић и Драгана Ћесаровића, чланова већа, са вишим саветником Јеленом Мијушковић Стошић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Марије Халас Радуловић и адвоката Илије Радуловића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду 2Кпо3 бр.38/21 од 28.06.2022.године, у седници већа одржаној у смислу члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марије Халас Радуловић и одсуству уредно обавештених заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног, адвоката Илије Радуловића, дана 19.10.2022.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и бранилаца окривљеног АА, адвоката Марије Халас Радуловић и адвоката Илије Радуловића, а пресуда Вишег суда у Београду 2Кпо3 бр.38/21 од 28.06.2022.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 2Кпо3 бр.38/21 од 28.06.2022.године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 4 КЗ, за које кривично дело га је суд, применом наведене законске одредбе, као и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ и одредбе члана

424 ЗКП, осудио на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци и истовремено одредио да ће се иста извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује, с тим да не сме напуштати просторије у којима станује у ..., улица ... број ..., осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. На основу члана 45 КЗ, окривљени је упозорен да ће суд, уколико једанпут у трајању преко 6 часова или 2 пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује, одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. На основу члана 424 став 2 ЗКП суд је одредио да ће се казна извршити у просторијама у којима осуђени станује уз примену електронског надзора. У смислу члана 63 КЗ, окривљеном је у казну затвора на коју је осуђен урачунато време проведено у притвору који му је одређен решењем Основног суда у Руми К бр.239/16 од 23.06.2016. године, који му се рачуна од 21.06.2016. године, када је лишен слободе, до 19.07.2016. године, када му је притвор укинута решењем Вишег суда у Београду – Одељења за претходни поступак Кпп По3 27/16 од 19.07.2016. године, као и време проведено на извршењу мере забране напуштања стана која му се рачуна почев од 19.07.2016. године, када му је мера изречена решењем Вишег суда у Београду - Одељење за претходни поступак Кпп По3 27/16 од 19.07.2016. године, па до 09.02.2017. године, када му је мера укинута решењем Вишег суда у Београду - Одељења за претходни поступак Кпп По3 27/16 – Кв бр.424/17 од 09.02.2017. године.

На основу члана 7 став 1 тачка 1, 2, 3, 4 и 5 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, наложено је окривљеном АА обавезно јављање надлежном органу полиције и Управи за извршење кривичних санкција, с тим што је окривљеном забрањено посећивања места на којима се окупљају малолетна лица (вртићи, школе и сл.) и наложено му обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа, обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места и обавезно обавештавање о путовању у иностранство, с тим да ће се, уколико окривљени не испуњава посебну меру из члана 7 став 1 наведеног Закона која му је изречена, казнити затвором од 30 до 60 дана, а у смислу члана 16 став 1 тачка 2 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

На основу члана 185 став 7 и члана 87 КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то: 110 комада ДВД и једног хард диск "Maxtor" 120 GB, модел 6Y120L00, серијског броја ..., са видео клиповима порнографске садржине насталим искоришћавањем малолетног лица.

На основу чланова 261 и 264 став 1 ЗКП, окривљени АА је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због одлуке о кривичној санкцији, с предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду Кпо3 бр.38/21 од 28.06.2022. године, тако што ће окривљеном АА изрећи казну затвора у трајању од 1 године;

-бранилац окривљеног, адвокат Марија Халас Радуловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се окривљени и његови браниоци позову на седницу већа, као и да се жалба усвоји и првостепена пресуда преиначи тако што ће се окривљени ослободити кривичне одговорности или да се првостепена пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, али другом судији појединцу;

-бранилац окривљеног, адвокат Илија Радуловић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права, с предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду, отвори претрес у смислу члана 449 ЗКП и донесе ослобађајућу пресуду, уз захтев да буде присутан седници другостепеног већа.

Бранилац окривљеног, адвокат Марија Халас Радуловић, изјавила је одговор на жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, с предлогом да се иста одбије као неоснована.

Заменик јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж бр.962/22 од 13.09.2022.године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебног тужилаштва за високо технолошки криминал, Ктв бр.62/21 од 01.08.2022. године и преиначи пресуду Вишег суда у Београду Кпо3 бр.38/21 од 28.06.2022. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, на тај начин што ће окривљеном АА изрећи казну затвора у трајању не краћом од 1 године и сходно члану 7 став 1 тачке 1, 2, 3, 4 и 5 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима одредити спровођење посебних мера, а жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Марије Халас Радуловић и адвоката Илије Радуловића, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу члана 511 у вези члана 447 ЗКП, у присуству окривљеног и његовог браниоца адвоката Марије Халас Радуловић и у одсуству уредно обавештених заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног адвоката Илије Радуловића, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаниом пресудом, изјављеним жалбама, одговором на жалбу и предлогом заменика јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду датим у наведеном поднеску, па је, након што је првостепену пресуду, у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног, адвоката Марије Халас Радуловић, побија се првостепена пресуда тако што се најпре указује на чињенице да се у уводном делу пресуде наводи да је пресуду донео судија Стојан Петровић, као судија појединац, док пресуду потписује исти судија, као председник већа, затим да се у изреци пресуде наводи да је окривљени прибавио за себе и чувао на хард диску 109 дискова, док је наредбом о вештачењу наређено вештачење 110 комада ДВД који су од окривљеног

одузети, као и да се у изреци пресуде као време извршења кривичног дела наводи период од јануара месеца 2016. године до 21.06.2016. године, док се у извештају о вештачењу наводи да је време коришћења рачунара од 23.02.2015. године до 26.04.2016. године.

Међутим, Апелациони суд у Београду је оценио да се оваквим наводима жалбе не доводи у сумњу правилност и законитост првостепене пресуде, с обзиром да се, како у случају несагласности у погледу броја дискова, тако и у погледу питања састава суда ради о очигледној омашци, посебно имајући на уму да из списка предмета несумњиво произлази да је у поступку, с обзиром на прописану казну, у смислу члана 22 став 1 ЗКП, судио судија појединац, као и да из извештаја о информатичком вештачењу произлази да је укупно одузето 108 омота са ДВД дисковима и један омот без диска, а који су и били предмет вештачења. Такође, без одлучног значаја су и наводи жалбе везани за неподударност времена извршења кривичног дела наведеног у изреци пресуде и времена коришћења рачунара наведеног у извештају о вештачењу, с обзиром је инкриминисани период у претежном делу садржан у оквиру времена назначеног у предметном извештају.

Осим тога, неосновано се изјављеним жалбама бранилаца окривљеног указује на незаконитост радњи предузетих од стране полиције и тужилаштва, посебно имајући на уму да је поступак против окривљеног покренут због кривичног дела недозвољено држање оружја, а не због ДВД-ова са незаконитом садржином. Наиме, приликом претресања се могу пронаћи и предмети који нису у непосредној вези са сврхом наведене доказне радње, односно кривичним делом због ког је предузета. Реч је о предметима који представљају случајни налаз и који се сагласно члану 153 став 2 ЗКП привремено одузимају под условом да указују на друго кривично дело за које се гони по службеној дужности.

Осим тога, у изјављеној жалби адвоката Марије Халас Радуловић се указује да нема ниједног доказа да су предмети извршења кривичног дела пронађени у торби која припада окривљеном, с обзиром на чињенице да је окривљени отпражник возова и дрвосеча, да је његова супруга изјавила да док је живела са окривљеним никада није видела да користи компјутер и да никада док је живела са њим није видела код њих у стану већи број дискова, да нису утврђени отисци папиларних линија и ДНК трагови на одузетим предметима, као и будући да признање кривичног дела није доказ јер може бити дато из различитих разлога. С тим у вези, такође се истиче да је окривљеном извршено кривично дело подметнуто у договору његове ... ББ која је врсни информатичар, радника ... и браниоца по службеној дужности који га је саветовао да призна извршење кривичног дела јер ће у супротном годинама остати у притвору.

У изјављеној жалби, бранилац окривљеног, адвокат Илија Радуловић навео је да у свему остаје код жалбе адвоката Марије Халас Радуловић и додатно истакао да пресуда није израђена у смислу члана 428 ЗКП, јер је у истој само наведена садржина изведених доказа, али не и оцене истих, услед чега нису утврђене све релевантне околности критичног догађаја од којих зависи постојање бића кривичног дела.

Међутим, Апелациони суд у Београду је овакве жалбене наводе оценио као неосноване, налазећи да је првостепени суд, у складу са чланом 428 ЗКП, након што је

у образложењу пресуде навео садржину изведених доказа, њиховом детаљном и свестраном анализом и оценом, уз аргументовано навођење којим доказима је поклонио веру, а којима није, правилно и попуно утврдио чињенично стање у предметној кривичноправној ствари и о свим чињеницама које су биле предмет доказивања навео јасне и уверљиве разлоге.

Наиме, правилно је првостепени суд одлучне спорне чињенице да је порнографски материјал који је нађен критичном приликом припадао окривљеном који га је у инкриминисаном периоду прибављао за себе и поседовао слике и аудио-визуелне предмете порнографске садржине настале искоришћавањем малолетних лица, наведене у изреци првостепене пресуде, утврдио на основу одбране окривљеног дате пред Основним јавним тужилаштвом у Руми, у којој је окривљени у потпуности признао извршење кривичног дела, наводећи да су 110 комада ДВД са порнографском садржином дечије порнографије његови и да је исте снимао у последњих годину дана, тако што је спорни садржај скидао са сајта “Формофилија” и одлагао у једну торбу, појашњавајући да је предметна торба пронађена у каналу иза његове гараже и да се ту нашла јер му је у априлу месецу 2016. године обијен подрум, којом приликом му је одузета и торба у којој су пронађени и ДВД-еви, а која се пре тога налазила у гаражи, те да му је одузет и хард диск са његовог рачунара на ком се такође налазио садржај са дечијом порнографијом који је снимао на исти начин као и садржај на дисковима, налазећи да је иста у потпуности сагласна материјалним доказима изведеним на главном претресу, и то записником о претресању стана и других просторија, потврдама о привремено одузетим предметима и извештају Службе за специјалне истражне методе, из којих материјалних доказа несумњиво произлази да су критичном приликом од окривљеног одузети дискови, један хард диск и да се на истима налази порнографски садржај настао искоришћавањем малолетних лица. Наведени материјални докази, како то правилно закључује првостепени суд, заједно са напред наведеном одбраном окривљеног чине јасну и логичну целину из које се утврђује које радње је окривљени предузимао.

Имајући на уму наведено, правилно је првостепени суд ценећи одбрану окривљеног на главном претресу, у којој је негирао извршење кривичног дела, наводећи да торба коју су полицијски службеници пронашли није његова, нити је исту икада видео, да му није познато шта се у њој налази и да никада у животу није користио компјутер, нити зна да га користи, као и да пријава која је поднета против њега представља освету његове сада већ бивше супруге са којом је имао проблема у браку, а да је полицији признао кривично дело јер пре тога никада није имао контакт, нити проблем са полицијом, па да је од страха и присуства великог броја полицајаца признао све што су га питали како не би отишао у притвор, исту није прихватио налазећи да је у супротности са одбраном коју је окривљени дао пред Основним јавним тужилаштвом у Руми у присуству браниоца, као и са материјалним доказима прихваћеним од стране суда, због чега је правилно измењену одбрану окривљеног на главном претресу оценио као дату у циљу избегавања кривице.

Такође, приликом доношења одлуке, првостепени суд је ценио исказ сведока ББ, која је навела да никада није видела да АА користи компјутер када је она била у кући, да окривљени не уме да користи компјутер, као и да не може да објасни одакле је спорни садржај који је пронађен у компјутеру, али правилно исти није прихватио јер је

у супротности са доказима које је суд прихватио, и то признањем окривљеног у ком је навео да је компјутер искључиво користио када је био сам код куће, па да је сасвим животно и логично да сведоку, ... окривљеног, није познато да је окривљени користио компјутер, при чему је сведок и појаснила да је компјутер користила када је студирала и да исти након тога уопште није употребљавала, што несумњиво указује да је окривљени исти користио и помоћу њега прикупљао материјал који је пронађен, као и да је исказ сведока усмерен на ублажавање кривице у циљу помоћи окривљеном у предметном поступку, посебно када се има на уму да је изјавила да, иако су се у међувремену развели, још увек има емоција према окривљеном.

Имајући на уму утврђено чињенично стање, и то пре свега одбрану окривљеног у којој је на јасан и детаљан начин описао да се торба налазила у гаражи и шта се у њој, поред дискова, налазило, допуштајући као могућност да су провалници исту из гараже бацили у канал иза, где је и пронађена, Апелациони суд у Београду је одбио као неосновану тезу одбране да су лица која су провалила у подрум оставила торбу са порнографским материјалом на том месту, те да торба не припада окривљеном.

Осим тога, неоснована је теза одбране да је окривљеном извршење кривичног дела подметнуто, између осталог, од стране бивше супруге ББ, с обзиром да је, услед чињенице да сведок није теретила окривљеног, већ је у свом исказу децидно тврдила да никада није видела да окривљени користи компјутер када је она била у кући и да окривљени не уме да користи компјутер, оваква теза нелогична.

Имајући на уму да су све одлучне чињенице које се односе на предузимање инкриминисаних радњи од стране окривљеног правилно и потпуно утврђене, правилно је првостепени суд нашао да је окривљени извршио кривично дело које му се ставља на терет. Такође, ценећи психички однос окривљеног према извршеном кривичном делу, правилно је првостепени суд нашао да је окривљени био свестан свог дела и знао да је исто забрањено, као и је хтео његово извршење, дакле да је поступао са директним умишљајем.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да суд није правилно одмерио казну с обзиром на све чињенице које утичу да казна буде већа у конкретном случају, при чему је превелики значај дао олакшавајућим околностима које је нашао на страни окривљеног, не водећи рачуна о друштвеној опасности учињеног дела и самог учиниоца, што је за последицу имало изрицање преблаге кривичне санкције. Такође је наведено да је суд погрешно као олакшавајућу околност ценио држање окривљеног пред судом, имајући на уму да је обавеза окривљеног да поштује процесну дисциплину која се у случају непоштовања може санкционисати одређеним одредбама ЗКП и која околност није прописана чланом 54 КЗ као околност која се цени приликом одмеравања казне, при чему је, с тим у вези, такође требало да има на уму да је окривљени у току кривичног поступка више пута мењао свој исказ, као и да није испољио осећај кривице и кајања. Такође се наводи да је суд погрешно као олакшавајућу околност ценио породичне прилике окривљеног, односно да је отац два детета, од којих је једно малолетно, имајући на уму да се кривичним делом за које је оглашен кривим штите управо малолетна деца. Истовремено се указује да суд није као отежавајућу околност узео у обзир степен кривице окривљеног, имајући на уму да је

кривично дело извршио с директним умишљајем, те да је приликом извршења кривичног дела показао изузетну упорност тиме што је инсталирао посебан програм за преузимање дечије порнографије, будући да овакви предмети кривичног дела нису лако доступни на интернету, нити је ценио количину преузетог порнографског материјала насталог искоришћавањем малолетних лица, односно да је на уређајима одузетим од окривљеног информатичким вештачењем пронађено 5.227 видео записа насталих искоришћавањем малолетног лица у порнографске сврхе.

Међутим, Апелациони суд у Београду је оценио да је првостепени суд приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао на уму све околности прописане чланом 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, и да је истима дао адекватан значај.

Наиме, правилно је првостепени суд од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио коректно држање окривљеног пред судом, његове породичне прилике, односно да је отац једног пунолетног и једног малолетног детета и његову ранију неосуђиваност, док отежавајуће околности није нашао. Имајући на уму утврђене олакшавајуће околности, а у одсуству отежавајућих, правилно је првостепени суд окривљеног, због извршења кривичног дела из члана 185 став 4 КЗ осудио на казну затвора у трајању од 10 месеци, у коју му је урачунао време проведено у притвору као у диспозитиву пресуде и истовремено одредио да ће се иста извршити у просторијама у којима окривљени станује. По мишљењем већа Апелационог суда у Београду, казном затвора у наведеном трајању и начином њеног извршења, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, имајући на уму тежину извршеног кривичног дела, степен повреде заштићених друштвених вредности, степен кривице окривљеног и личност окривљеног. Истовремено, правилно је првостепени суд одредио да ће се након издржане казне затвора према окривљеном спровести посебне мере ближе наведене у диспозитиву пресуде прописане Законом о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима.

Имајући на уму наведене разлоге, Апелациони суд у Београду је применом одредбе члана 457 ЗКП донео одлуку као у диспозитиву пресуде.

Записничар
Јелена Мијушковић Стошић, с.р.

Председник већа-судија
др Миодраг Мајић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић